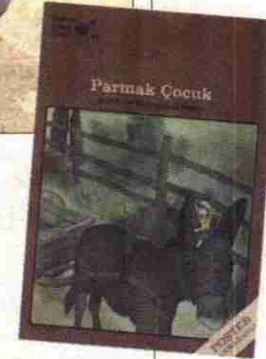

Bu haftaki renk sihirbazı Betül Sayın

'Bütün kitaplarımı severek resimledim...'

1958 yılında İstanbul'da doğdum. İki yaşında yaptığım ilk resmimden "öcü beni yiyecek" diye korkmuşum. Bütün çocukluğum sayısız resim yapmakla ve "valla bu resimleri ben yaptım" diye insanları inandırmaya çalışmakla geçti ama bugün o resimlerden bir tanesi bile yok. "Resamlık para kazandırmaz, mimar ol" telkinleriyle 1982'de İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi Mimarlık Bölümü'nden mezun oldum. İki yıl mimar olarak çalıştım. Bu süreçte resme küstüm ve uzaklaştım. Çocuk kitaplarıyla tanışıklığım kızımın dünyaya gelmesiyle başladı ve yapmak istediğim şeyin çocuk kitapları resimlemek olduğunu bu dönemde anladım. 1989 yılından beri aralıksız olarak kitap resimlemeyi sürdürüyorum. Bugüne dek çok sayıda çocuk kitabı resimleyip pek çok çocuk dergisine resimler yaptım. Bazı çalışmalarım UNICEF tebrik kartı olarak yayımlandı. Son yıllarda öykülerini de benim yazdığım resimli kitaplarım oldu. Çalışmalarında suluboya tekniğini kullanıyorum. Bazı çocuklar arası resim yarışmalarının yanı sıra resimli çocuk kitaplarındaki görsel niteliği yükseltmek ve çocuk yayıncılığına yeni illüstratörler kazandırmak amacıyla düzenlenen yarışmalarda da jüri üyeliği yapıyorum. Eşim ve kızımın birlikte İstanbul'da yaşıyorum.

□ Aytül AKAL

-K itap resimlemeye ne zaman başladınız?

■ Bir arkadaşımın "Redhouse Yayınevi, Dünya Masalları Dizisi için çizer arıyor-

muş" haberiyle elimdeki resimlere yenilerini de ekleyip koşarak oraya gittim. Kabul edildiğimde havalara uçuyordum. Redhouse Yayınevi sanıyorum birçok çizer arkadaşım gibi benim de hayatımda bir ilk olarak yer almıştır ve benim için ayrı bir yeri vardır. Tabii şunu da söylemeden edemeyeceğim. Keşke aynı kitabı bugün yeniden resimleyebilseydim. Geldiğim yolu görmem açısından ilginç olurdu. "Parmak Çocuk", Jacob ve Wilhelm Grimm, Redhouse Yayınevi Dünya Masalları Dizisi, 1989

- Yarattığınız tipler var mı?

Sonuçta bizim işimizin önemli bir parçası karakter yaratmak. Dolayısıyla yarattığım birçok karakter var. En çok hayvan karakterler yaratmayı seviyorum ama onları yaratırken insana ait karakter özelliklerinden de yararlanıyorum. Hatta çoğu zaman kafamda yarattığım karakterin içine girip bir süre

onun gibi dolaşip onu anlamaya çalışıyorum. Ondan sonra onu resimle canlandırıyorum. Ayı Bozo, Köstebek Kuki ve Kurbağa Kurbiş bunlardan birkaçı.

- En severek resimlediğiniz kitaplar hangileri?

■ Ben aslında bütün kitaplarımı severek resimledim. Sevmezsem resimleyemem zaten. Birkaçından bahsetmem gerekirse;

* Doğada böceklerle haşır neşir olmayı çok seviyorum Onları elimde alıp saatlerce bakı-

şıyoruz. O yüzden de Uçuçböceği Bon Bon'u resimlerken çok keyif aldım. Uçuçböcekleri de keyif aldılar ki Bon Bon'u resimlerken açık olan camımdan içeri girip resimlerimin üstünde dolaştılar. Bu kitabın resimleri şu sıralarda 2007 Bratislava Illüstrasyon Bienali'nde sergileniyor. Yazar: Sedif Örsel, Günişiği Kitaplığı, 1. Baskı tarihi: Mayıs 2002.

* Hikâyesini ve resimlerini birlikte kurguladığım "5 Çocuk 5 İstanbul" kitabı da İstan-

bul'un tarihi ve kültürel yapısının yanında mimarisini de aktarabildiğim için çok severek resimlediğim kitaplar arasında. Eee, ne de olsa kaç yıl okuduğum mimarlık eğitimi de böylelikle işe yaratmış oldum. Bu kitap illüstrasyon dalında Uluslararası Çocuk Kitapları Kurulu'nun (IBBY) 2006 Onur Listesi'nde yer aldı. Günişiği Kitaplığı, 1. Baskı tarihi: Mayıs 2005.

* Bir de son kitabım Köstebek Kuki'den bahsedebilirim. Kaba güç kullanmanın, şiddete başvurmanın sonuçlarını anlatan bir kitap. Şiddet her zaman, her yerde karşınıza çıkan bir canavar gibi. Bunu çocuklara onları incitmeden, örselemeden anlatmak hiç de kolay değildi. Zorlanarak ama yine de çok severek yazdım ve resimledim. Günişiği Kitaplığı, Basım tarihi: Ekim 2007

- En çok nelerden esinlenirsiniz?

■ Karşılaştığım her şey esin kaynağı olabiliyor. Bazen otobüste karşımda oturan bir adamın mimikleri, bazen bir sokak köpeğinin masum bakışı, bazen de kendi çocukluğum. Ama en çok doğadan besleniyorum galiba.

- Hayalinizdeki kitap nasıl acaba?

Hiç yazısı olmayan, tamamen resimlerle duygularımı aktardığım, izleyeni de hayallerimin içine çekebileceğim bir kitap hayal ediyorum.

- Eline aldığınız bir metinde en çok neye dikkat edersiniz?

■ Bir metinde ilk dikkat ettiğim şey ders ve öğüt verici olmaması. Çünkü çocuklar zaten okulda ve ailede öğretmenlerle büyütülüyorlar. Bir

de resimli kitaplarda aynı şeyle karşılaşınca kitapla bağ kuramıyorlar ve okuma istekleri kırılıyor. Bir de metnin eğlenceli, komik, çocuğun duygu ve hayal dünyasını besleyen niteliklerde yazılmış olmasını önemsiyorum. Bütün bunlar var olduğunda ben de öyküyü içselleştirip eğlenerek resimliyorum.

- Yurtdışında yayımlanmış kitaplarınız var mı?

■ "5 Çocuk 5 İstanbul" adlı kitabım 2008'de Gürcistan ve Almanya'da basılacak.

- Son yıllarda yazdığınızdan söz ettiniz. Hem yazmak, hem resimlemek nasıl oluyor?

■ Benim için yazmak resimlemenin tamamlayıcısı gibi. Öyle kalemi elimde alıp yazamam. Bir kitabı metni ve resimleriyle birlikte kurgulayacaksam eğer, önce görsel olarak, karakterleriyle, içinde geçtiği mekânlarla, kullanmak istediğim renklerle hayal ederim sonra taslakları çizerim; en sonunda da oturup yazıyorum. Eğer her şey yolundaysa son renklendirmelere geçerim. ■